

TK Na Dolině: Vynikající nápad, dokonalý výběr nadšenců a usilovná práce

TK Na Dolině patří k mladším a také k těm menším klubům v rámci českého tenisu. Přesto už o sobě dal několikrát vědět svými výsledky a tak jsme se chtěli podívat na to, jak takový klub funguje. Nejprve ve zkratce některá fakta z historie. Klub vznikl v roce 2009 v malé beskydské obci Trojanovice se záměrem naučit místní děti hrát tenis. Zakrátko se mezi nimi objevilo několik pohybově nadaných dětí, které svými výsledky překračovaly rámec vesnického klubu. Tehdy padlo rozhodnutí vytvořit pro ně kvalitní zázemí, za kterým by jinak už brzy museli začít dojíždět jinam. Vznikl velmi mladý trenérský tým ve složení Robert Hořelka, Jan Kozlovský a Tereza Hladíková později doplněný Pavlem Trčalou, což se ukázalo jako velmi správný krok. Kombinace názorů ambiciózních mladých lidí a rad dnes již téměř osmdesátiletého bývalého manažera tenisu pana Jaroslava Machovského dala klubu tu správnou filozofii a směr dalšího rozvoje.

Dnes má klub třicet registrovaných hráčů a udržuje si základnu nejméně šedesáti dětí ve věku 5–9 let, potřebnou ke každoročnímu doplňování ročníků. Stará se o tenisový růst i o celkovou kondiční přípravu hráčů, kterou považuje za mimořádně důležitou. Spolupracuje s profesionálním kondičním trenérem Martinem Navaříkem a hráči spolu s tenisovými trenéry pravidelně chodí plavat. Vyrstlí zde hráči jako Linda Nosková (2004), letošní

mistryně republiky v kategorii starších žákyň, která už vyhrála i několik turnajů TE 14 nebo Vojtěch Petr (2005), mistr republiky ve dvouhře i čtyřhře v kategorii mladších žáků. Klub hraje nejvyšší severomoravské soutěže družstev ve všech mládežnických kategoriích a pořádá turnaje kategorie B a C. Velkým úspěchem letošní sezóny byl postup družstva mladších žáků na mistrovství republiky a následně jeho umístění

Tenisové kurty Na Dolině

Družstvo mladšího žactva

na 5. místě v rámci České republiky. Pro klub, který sestavuje družstva z vlastních hráčů, je to maximum možného. Nákupy, prodeje či zapůjčování hráčů včetně cizinců v takové míře, ve které se nyní praktikují, popírají vlastní smysl soutěže družstev. Ta by měla být odrazem kvality práce v klubu a ne jeho finančních možností. Měla by ukázat, jak dalece si hráči váží příslušnosti ke svému klubu a jak hodně za něj chtějí bojovat.

A právě dobře fungující klub je to, o co se Na Dolině snažíme. Společná účast dětí, rodičů a trenérů při mnoha aktivitách jakými jsou výstupy na Radhošť, společné turnaje, tréninky rodičů pod dohledem dětí nebo každoroční stavění přetlakové haly vytváří i v všech velmi důležitý a v dnešní době ne zcela samozřejmý pocit klubové příslušnosti a pomáhá společně vychovávat hráče nejen na kurtu ale i mimo něj. Slušné chování je to, na co se v klubu klade velký důraz a je to významnou součástí tréninkového procesu. Začíná to například tím, že hráč při příchodu hlasitě pozdraví, pokračuje vyžadováním kázně při tréninku a slušného chování při hře. Logickým pokračováním je, že klub zajišťuje hráčům doprovod trenéra na turnajích vyšší kategorie

a soutěžích „A“ družstev. Jeho úloha zde není snadná, už od starších žáků jsme svědky, jak rychle si hráči osvojují jakýsi kodex chování, ke kterému patří nepřetržitý komentář nepovedených úderů, urážky soupeřů nebo dokonce nemístná

kritika vlastních rodičů. Přítom spolupůsobení trenérů a rodičů v rámci klubových aktivit a posilování vědomí, že hráč svým chováním prezentuje nejen sebe ale i vlastní klub, by mohly pomoci tento nepříznivý trend zvrátit.

Závěrem je možno konstatovat že tady existuje klub, který se snaží svým dílem přispět k celkovému rozvoji mládežnického tenisu u nás a teprve čas ukáže, nakolik mu jeho odhodlání vydrží a jak správná je nastoupená cesta.

Petr LEHNERT

Co říká výkonnostnímu vzestupu klubu Na Dolině Martin Hynek, viceprezident ČTS a sekretář Severomoravského tenisového svazu? „Asi před osmi lety mně jeden kamarád na tenise říkal, že v Trojanovicích byla postavena na dvou kurtech nová nafukovačka. Hned jsem si říkal – jedná se o klasický komerční záměr, kdy majitel přílehlého penzionu rozšiřuje služby hotelovým hostům také o šanci – zahrát si tenis. Po čase mně to ale stejně nedalo, a když mě pan Machovský jako manažer klubu pozval na setkání s majitelem panem Lehnertem, vyrazil jsem klub Na Dolině hledat. Bylo to v zimě, odbočka z hlavní cesty zasypaná a úzká cesta na konci světa mě dovedla k tenisové hale. Ani ve snu by mě tenkrát nenapadlo, že za pár let se tento symbolický tenisový David v soubojích s Goliášem dostane tam, kde je nyní. O tom, že Valaši jsou na tenis nadaní, jsem nepochyboval, vždyť stačí jen přejet přes kopec do Rožnova, Valašského Meziříčí, do Vsetína, ale že na třech antukových kurtech, v zimě přikrytých nafukovačkou, lze hrát všechny nejvyšší soutěže mládeže družstev, vychovat mistry republiky mladších žáků a umístit se na MČR družstev mladšího žactva na 5. místě – by asi nikoho nenapadlo! Co za tím je? Především dobrá parta kolem majitele Petra Lehnerta, který je hnacím motorem klubu, téměř profesionální vedení a taky výborná spolupráce a vztah hráč – rodič – klub. ČTS samozřejmě registruje výkonnostní vzestup hráčů tohoto klubu a už nyní zde pracuje detašované pracoviště TSM, někteří hráči dostávají podporu v rámci projektu Centra individuálních sportů. Jsme rádi, že i v této formě můžeme pomáhat ve výchově tenisových talentů,“ dodává viceprezident ČTS Martin Hynek.